

talannak kell lennem ahhoz, hogy legyen otthonom”. Ezek az érzések megkeserítették addigi életét.

Féktelenség

Zsuzsa szülei házasok voltak, de mindig is érezte, hogy valami nem stimmelt a szülei körül. Amikor az aktuális probléma szálán eljutottunk a fogantatásba, kiderült a titok: anyukája nem a férjétől esett teherbe, hanem baráti társaságuk egyik tagjától. A férfi személyére vonatkozóan volt is elképzelése. Zsuzsa fogantatásakor egész életére megkapta a felszabadultság, féktelenség, a korlátok ledöntésének a lenyomatát. Jellemzően mindig is szeretett bulizni és korlátokat döntögetni.

Alárendeltség

Találkoztam fogantatási lenyomatokkal, amik olyan közösülsébből eredtek, amelyekben az anyuka nem igazán élvezte és kívánta az aktust, csak engedett a férje vágyainak. Ezekből érdekes módon nem a szeretet és odaadás motívuma rögzült, hanem az önfeladásé: „engednem kell mások akaratának, fel kell áldoznom magam mások vágyai miatt, alá vagyok rendelve másoknak”.

Egy másik esetben egy fiatalember szisztematikus önleértékelési mintája nyúlt vissza a fogantatásig, és abban gyökerezett, hogy az apja csalódást okozott az anyjának aznap este. A túlfűtött férfi részéről nagyon hamar lezajlott az aktus. Az anya nemhogy nem jutott el a csúcusra, de még elindulnia is alig sikerült felé.

Precizitás

Ildikó szülei szerelemből házasodtak, és ő a nászéjszakán fogant. Az apja „végre megkapta, amit akart”. Szerelmi hevületében úgy érezte, már semmi sem tudná megakadályozni abban, hogy kielégítse vágyait, „tűzön-vízen keresztül meg kell történnie, bármi áron”. Ez nem jelenti azt, hogy tényleg akadályozta volna valami, csupán a hevületét mutatja.

Felesége lelkiállapotára a „befogadás, elfogadás” volt leginkább jellemző. Férje nem volt testileg egy férfias alkat, a vonzal-

mat heves udvarlásával és ragaszkodásával váltotta ki belőle. Ildikó mentalitásában a befogadás lenyomata azt a vonást hozta létre, hogy hajlamos lett könnyen elvállalni feladatokat, az apai hevület pedig azt, hogy a feladatainak tűzön-vízen keresztül maradéktalanul eleget is tett. Akkor is, ha a végkimerülés szélére került miattuk, vagy éppen olyan betegség gyötörte, ami mellett mások bedobták volna a törülközőt.

Lelkesedés

Szerepfelvételes konzultációt végeztünk egy kislánnyal az anyukájával. Fogantatási lenyomatában óriási lelkesedést, és mások lelkesítésére való erős hajlamot észleltem. Éreztem, hogy ez a lenyomat segíti majd őt abban, hogy kifinomultan érzékelje mások érzéseit, és felnőttként nagy tehetsége legyen majd abban, hogy lehangolt embereket fellelkesítsen, segítsen másoknak kiálalni lelki mélypontokból.

Kiderült, hogy ez a lenyomat onnan ered, hogy a szülők harminc felé jártak, és az anyuka nagyon szeretett volna már gyermeket, míg az apuka még toltta volna a gyermekvállalást, ezért nem volt túl lelkes a fogantatáskor. Az anyukát azonban méretetlenül lelkesítette a tudat, hogy talán éppen egy gyermeket fogad magába.

A gyermekhez méltó fogantatás

Azt hiszem, a fentiek alapján egyértelmű: ajándékozzuk meg őt egy olyan fogantatással, amely mindkét szülő legteljesebb testi-lelki egyesüléséből keletkezik.

Természetesen nem sikerülhet minden szerelmi együttlét tökéletesre, de ha megtiszteljük magunkat és a párunkat is azzal, hogy törekszünk rá, leendő gyermekünknek is nagyobb esélyt adunk a jó kezdésre. Ha ez nem sikerül, amiatt sem kell bánkódni, hisz ha egy tökéletlen együttlétben fogan valaki, annak épp arra az energiára van szüksége.